

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patriarchæ Ierosolymitano apostolicæ sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

bantur, utrum vox debeat suæ accusationis admitti meritò quæri potest. Super quo sic duximus distinguendum, quòd si tempore denuntiationis præmissæ is qui jam conjunctos impetit extra diocesim existebat, vel aliàs denuntiatio non potuit ad ejus notitiam pervenire, ut puta si nimis infirmitatis fervore laborans, sanæ mentis patiebatur exilium, vel in annis erat tam teneris constitutus quòd ad comprehensionem talium ejus ætas sufficere non valebat, seu alia causa legitima fuerat impeditus, ejus accusatio debet audiri. Alioquin, cum rationabiliter præsumatur quòd denuntiationem publicè factam idem existens in ipsa diocesi minimè ignorarit, tamquam suspectus est proculdubio repellendus, nisi proprio firmaverit juramento quòd postea didicerit ea quæ obicit, & ad hoc ex malitia non procedat: quia tunc, etiamsi didicisset ab illis qui denuntiationis tempore siluerunt, claudi non deberet eidem aditus accusandi, quoniam etsi ab impetitione hujusmodi culpa de silentio tali contracta illos excluderet, iste tamen amoveri nequiret cum culpabilis non existat. Vtrum autem, si accusatore idoneo comparente, per tres vel quatuor testes inter jam conjunctos parentela probetur, per depositiones eorundem posteriorum testium derogetur fidei, sex vel duodecim propinquorum, qui antiquiores tempore ac præstantiores meritis ante contractum matrimonium in contrarium juraverunt, distinguendo personas & gradus à quibus directè ij de quorum agitur copula descenderunt, an primi posterioribus præferantur, non immeritò quæri posset, quamquam ad aliud & ob aliud juraverint illi quàm isti. Si tamen in secundo judicio priores personæ juratæ deponerent illa eadem quæ primò dixerunt, absque dubio eorum testimonia prævalerent, nec eo possent pretextu repelli quòd partes testificata didicerint, cum talis exceptio locum non habeat in hoc casu. Datum Laterani 1 v. Kalend. Novembris, pontificatus nostri anno decimoquinto.

P A T R I A R C H Æ
Ierosolymitano apostolicæ sedis
Legato.

Cum felicitis recordationis Alexander Papa prædecessor noster Simoni quondam Priori sancti Georgij de Xisto quotidianum usum anuli, virgæ quoque pastoralis, & mitræ infra Missarum solemniam concesserit, sicut accepimus, de in-

dulgentia speciali, ac postmodum idem locus Ecclesiæ sancti Thomæ martyris Acconensis ceperit esse subjectus & quandoque cum illa unum solum habere Priorem, is qui nunc habet in eisdem Ecclesiis prioratum, cum à nobis obtinuerit ipsam indulgentiam confirmari, etiam in Ecclesia supradicta sancti Thomæ uti nitebatur eadem, eò quòd Priori sancti Thomæ martyris Acconensis & sancti Georgij de Xisto confirmationis nostræ pagina mittebatur. Cui se opposuit obicem venerabilis frater noster Episcopus Acconensis, proponens quòd ad hoc per confirmationem nostram extendi usus memoratæ indulgentiæ non valebat. Vnde ad petitionem partium questionem ipsam ad examen sedis apostolicæ transtulisti. Nos igitur attendentes quòd præfatus prædecessor noster Priori sancti Georgij de Xisto, prioratum ipsum tantummodo exprimendo, indulerit supradicta, ipsius vestigiis inhærentes, habendo ratum quòd factum extitit per eundem, prædictæ indulgentiæ de novo nihil addidimus, sed quòd competebar ex illa duximus confirmandum. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus supradictum Priorem abuti prætata indulgentia non permittas. Datum Laterani VIII. Kal. Novembris, pontificatus nostri anno decimoquinto.

EPISCOPO PICTAVENSI,

Non est Deus in conspectu tuo, nec via tuæ rectæ sunt coram eo, si clamoribus de te ad nostram audientiam ascendentibus facta respondent, quæ presentibus duximus annotanda, ipsa tuis oculis admoventes, ut te contra tuam faciem statuendo, qui te ipsum abjecisti post terga, famæ contemptu & consuetudine, sicut dicitur, delinquendi, qualis sis, & utrum ascensum pares subditis ad virtutes, an descensum ad vitia per exemplum, accusationi operum conscientia respondeat, tibi tuo judicio demonstramus. Ecce audivimus quòd anno præterito antequam ordines celebrares, per magistrum I. Gabart officialem tuum à ducentis ferè clericis ordinandis in elusionem constitutionis apostolicæ, qua ordinatis sine titulo per ordinatores vel representantes aut successores eorum volumus provideri, fecisti exigere & recipi juramentum quòd nullam à te provisionem exigerent ratione ordinationis illius. In quo cum non habueris iudicium nec justitiam, sed juri & sedi apostolicæ injuriam feceris manifestam, transgressio-

Cap. Cùm in tua. De testib.

Epist. 185.
Quòd indulgentia sit stricto modo accipienda.